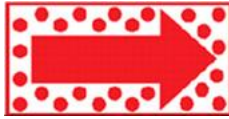

Klim Classic-Maastricht 150514

met: Anja

Dit staat me te wachten op een bloedmooie Hemelvaartsdag 2015.

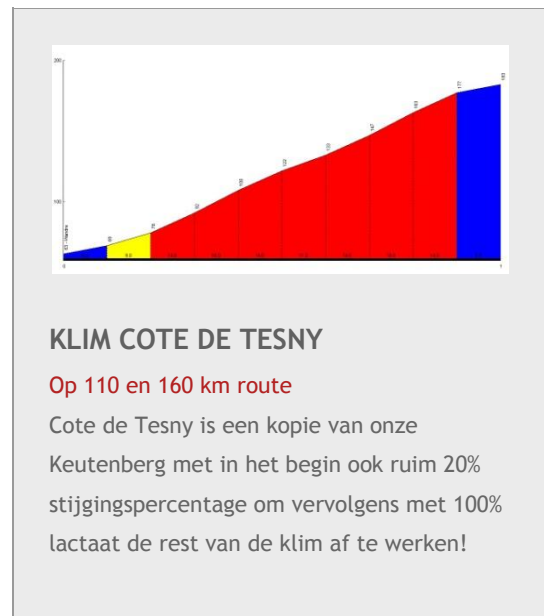
12E KLIMCLASSIC

Hemelvaartsdag 14 mei 2015

1.400 of 2.600 hoogtemeters en zadeluren.

Beklimmingen 160 km route, o.a.

- Moerslag - max 7% - 600 m
- Côte du Housse - max 5% - 800 m
- Côte de Tesny - max 22% - 1.000 m
- Côte de Beyne - max 5% - 3.000 m
- Côte le Pery - max 7% - 3.500 m
- Côte Hautgne - max 11% - 1.100 m
- Côte Mirouille - max 6% - 1.500 m
- [Côte d'Oneux](#) - max 9% - 2.000 m -
Tijdregistratie
- Côte Pavillonchamps - max 6% - 2.300 m
- Côte de Havelange - max 7% - 2.200 m
- [Côte de la Redoute](#) - max 20% - 1.700 m -
Tijdregistratie
- Côte de Cornemont - max 7% - 2.800 m
- Les Forges - max 14% - 1.600 m
- Côte le Pierre Blanche - max 17% - 2.000 m
- Côte des Heids - max 17% - 1.200 m
- Côte St. Remy - max 6% - 1.000 m
- Côte de Bukel - max 4% - 900 m

Een heel programma deze week:

Na zondag 10 mei al de Ronde van Nijmegen gereden te hebben, was er natuurlijk een driedaagse werkweek voorafgaand aan deze Klim Classic. Hierin ook nog een auto die een laatste herstelling moest hebben vanuit de grote controlebeurt vorige week en was er - niet in het minst - op dinsdag een assesment gepland voor mijn huidige/nieuwe functie. De uitslag was positief om verder te gaan in de procedure. Op woensdag nog een overleg met mijn directeur en dan door naar Arcen.

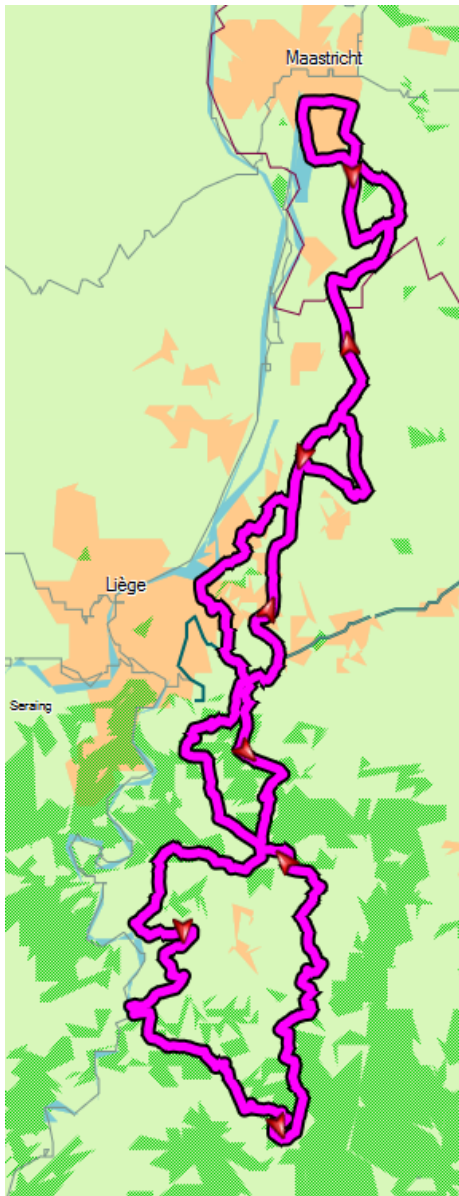

Hier was Anja in de loop van de dag al naar toe gereden om samen met haar moeder en tante Huibi een lang weekend vakantie te houden. Zij wilde echter ook de verkorte route van de Klim Classic rijden. Na haar opgehaald te hebben zijn we naar NH-hotels (Thomas zijn werkgever) op het MECC-terrein gereden, alwaar ook de start zou zijn de volgende dag. Hier ontspannen nog een drankje genomen, waarna (**Anja viel al bijna in slaap** in het overdrukke barretje) we op tijd te bed gingen.

14-05-2015 HEMELVAARTSDAG

De volgende dag op werktijd de wekker gezet: 6:40 uur, zodat we tegen 8:00 uur aan de start zouden staan. Heerlijk ontbeten, al was de koffie een hele toer om die te bemachtigen, wat Anja natuurlijk op zich heeft genomen (super!!).

Na onze spullen gepakt te hebben en ik de fietsen weer in orde heb gemaakt voor de tocht, konden we, ieder afzonderlijk, aan een zware dag beginnen.

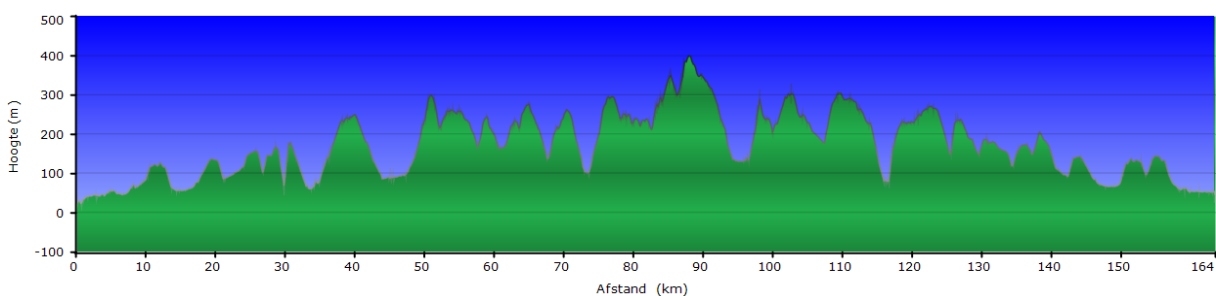
Het eerste stuk slingerde over een mooi fietspad richting de Belgische Voerstreek. Wel een heel groot peloton, wat minder plesant was (tot 40 km verderop oppassen geblazen). Hierdoor minder van de natuur om me heen kunnen genieten, al was het aantrekkelijk genoeg. Na de splitsing werd het rustiger en het viel me op dat, in tegenstelling tot vele andere tochten, er een groot gedeelte wel voor de 160 km doorging. Een paar sterke dames ook, waaronder een van de vorige vriendinnen Aart Vierhouten en voormalig wedstrijdrijdster. Ik kwam even in gesprek met haar naar een richel met kasseien, waarbij zij aangaf dat het niet leuk was. Zij bleek een gebroken schouderblad te hebben (een harde voor zichzelf).

Halverwege al heel wat benentrainingen gehad op de vaak korte maar venijnige klimmen. De Côte de Tesny - max 22% - 1.000 m heb ik deels moeten lopen (*jammer, maar complete verstopping door dalende wagens en mensen die absoluut zo'n bergje niet opkomen. Ook door de massale start*), de laatste halve kilometer kon ik nog wel langs de meute omhoog klauteren (stuurmanskunsten??).

Op één van de steile beklimmingen wist een dame nog net uit te brengen: "Kut en dan krijgen we de Redoute nog! Maar ik mag niet klagen, want ik heb er zelf voor gekozen."

Ze wist toen nog niet dat er nog meer venijn in het vat zat.

Verder voldoende uitdagingen, waardoor ik mentaal al voor de Redoute het zwaar kreeg. Toch kon ik deze voor mijn gevoel makkelijker op dan de laatste jaren bij de LBL, maar goed toch wat minder kilometers in de benen dan toen.

Dan denk je er te wezen, maar ik had op het kaartje toch nog 3 kuitenbijters in het verschiet en dat was dan ook het geval met Les Forges, Côte le Pierre Blanche en Côte des Heids. Hierna niet alleen mentaal, maar ook in de benen wel gesloopt en mijn sterke punt van finishen, d.w.z. nog voluit naar de finish knallen, kon ik wel vergeten.

Uitslag 110km Gesorteerd op Voornaam				
Startnumm	Naam	Geslac	LES WAIDE	Vide
1029	Anja Verdiesen	Vrouw	00:11:09.980	

Uitslag 160km Gesorteerd op Voornaam

Startnumm	Naam	Geslac	ONEUX	REDOUT	Pho
1028	Toine Verdiesen	Man	00:09:56.013	00:08:02.087	

afstand	163,52 km	
tijd	7:22:43 uur	
gemiddeld	22,99 km/h	
max	63,9 km/h	
pauze	0:16:02 uur	3,6%

Bij de finish stond Anja natuurlijk klaar om me te fotograferen en heeft ze de verzorging weer op zich genomen. Er was een stand van Radler 0%, waar ze meermalen 2

glasjes per persoon ging halen (gratis, dus als Hollander zijnde moet je daar gebruik van maken). Zelf had ze een goede prestatie neergezet en genoten van haar tocht. Ook was ze al lekker gedouched. Daardoor zijn we daarna rechtstreeks naar Arcen gereden om haar weer aan te laten sluiten bij haar moeder en tante.

Over "Snelle Jelle's" gesproken !!

Ook hierover verder weer een anekdote:

Aangekomen op de camping, heb ik me ter plekke in mijn 'nette' klofje gestoken om met de dames te gaan eten. Nou mooi niet. Roompot staat letterlijk voor "het vinden van de hond in de pot"!

Een uur duurde het letterlijk nadat wij met aandringen een drankje kregen, ook het stokbrood moest de bedrijfsleider aan te pas komen om deze nog te verkrijgen. Bestellen konden meteen al niet, daar zouden ze voor terugkomen als het weer even wat rustiger werd in de keuken. Het valt te begrijpen dat we toen maar besloten niet meer in dit restaurant te eten. Ik heb me, met dank aan de dames, tegoed gedaan aan het stokbrood en ben weer op weg gegaan. De spullen voor de vakantie met OEDZIOD moesten 's avonds bij Frans ingeleverd worden, zodat hij de volgende dag al vroeg met Kees op pad zou kunnen. Daarna op huis aan en hier vond ik een gezelschap jongeren, die gezellig aan het poken waren. Thomas had een pizza voor mij besteld en zo heb ik alsnog heerlijk gegeten.

De dames daarentegen hebben dezelfde procedure bij het naast het restaurant gelegen cafétaria doorlopen. Bestellen in een lange wachtrij en dus pas laat een snack gegeten. Voor een ijsje moesten ze weer de rij in, wat dus teveel van het goede werd en ze het daar maar bij hebben laten zitten.